

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5433/05
18.01.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", izjavljenoj protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprave carina, 01/1 broj U/II-1077/05-03 od 01.06.2005. godine, u predmetu carinskom, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 18.01.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Carinarnice Kraljevo broj UP-1490/03 od 25.07.2003. godine. Navedenim rešenjem prvostepenog carinskog organa su u smislu člana 132. stav 6. Carinskog zakona ("Službeni list SRJ", br. 45/92 ... 36/02), utvrđeni konačni podaci za robu ocarinjenju po JCI -J1 broj 1811 od 06.05.2003. godine, CI Kruševac, te tužilac obavezan da plati iznos od 127.349,16 dinara na ime manje plaćene carine za robu ocarinjenju po predmetnoj JCI.

Tužbom kojom je pokrenuo ovaj upravni spor tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa ukazujući da je isto zasnovano na netačno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, te pogrešnoj primeni materijalnog prva, kao i to da je isto doneto u postupku u kojem tužiocu nije bilo omogućeno učešće. Ističe da je odluka prvostepenog carinskog organa zasnovana na nalazu Carinske laboratorije, kao ključnom dokazu o preimenovanju, tj. razvrstavanju robe u određeni tarifni stav, pri čemu navedeni nalaz nikada nije dostavljen tužiocu niti mu je bila data mogućnost da isti osporava, pri čemu ovu nepravilnost ni u ponovljenom postupku nije otklonio ni tuženi organ. Sa razloga bliže navedenih u tužbi smatra da je i na osnovu utvrđenog hemijskog sastava spornih artikala, iste jedino bilo moguće razvrstati u tarifnu grupu 33.02 s obzirom da je očigledno da služe za aromatizaciju u proizvodnji pića, a o čemu kao dokaz uz tužbu dostavlja i kopiju dela zapisnika sa 32 zasedanja Komisije za harmonizaciju sistema carinskih tarifa. Ukazuje takođe na nejedinstveno postupanje carinskih organa u postupcima primene carinskih tarifnih brojeva prilikom carinjenja, ističući da ovakva promena prakse u carinjenju robe a koja nije zasnovana na zakonskim promenama dovodi do pravne nesigurnosti i onemogućava normalno poslovanje i izradu kalkulacije cena pri planiranju uvoza. Kako sa razloga bliže navedenih u tužbi nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, predlaže da sud tužbu uvaži a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je u svom odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja ističući da je svrstavanje predmetne robe u konkretnom slučaju izvršeno na osnovu, između ostalog, Klasifikacionog mišljenja Svetske carinske organizacije o svrstavanju ovakve vrste robe koje je važno u momentu carinjenja predmetne robe - 06.05.2003. godine, a saglasno odredbi člana 20. stav 1. tačka 1. Carinskog zakona, kojom odredbom Zakona je propisano da se iznos carine i drugih uvoznih dažbina za robu za koju je nastala obaveza plaćanja carine utvrđuje prema stanju robe i po propisima koji važe za robu koja se uvozi - na dan podnošenja carinske deklaracije (u konkretnom slučaju na dan 06.05.2003. godine). Nalazeći da je osporeno rešenje pravilno i u svemu na zakonu zasnovano, te da tužbeni navodi nisu od uticaja na drugačije rešenje te upravno-pravne stvari, predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Ocnom navoda tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa predmeta ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Naime, iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja vidi se da je to rešenje doneto u ponovnom postupku a u izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije broj U.4419/03 od 03.02.2005. godine, kojom presudom je poništeno rešenje tuženog U/II-1077 od 30.10.2003. godine, a kojim rešenjem je i prvobitno bila odbijena, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Carinarnice Kraljevo broj UP-1490/03 od 25.07.2003. godine. Iz obrazloženja osporenog rešenja vidi se takođe da je tuženi organ, odluku kao u dispozitivu tog rešenja doneo nakon što je postupajući po primedbama presude Vrhovnog suda Srbije, u ponovnom postupku, ponovo razmotrio sve spise predmeta, pribavio zapisnik o uzetim uzorcima predmetne robe broj 149/03 od 06.05.2003. godine, nalaz Carinske laboratorije Carinarnice Beograd o analizi zvanično uzetih uzoraka predmetne robe 241400/03 od 08.07.2003. godine, te ponovo pribavio mišljenje Stručne službe Uprave carina za svrstavanje robe po carinskoj tarifi - Odeljenja za carinsku tarifu (akt 01/7 broj U/II-1077/4-03 od 31.05.2005. godine), pa na osnovu pribavljenih delova i proizvedenih specifikacija, posumnjivo utvrdio da se u predmetnom slučaju radi o robi pod

pridavjenim dokaza i proizvođačke specifikacije, nesumnjivo utvrdio da se u predmetnom slučaju radi o robu pod trgovačkim nazivom "____" proizvođača "____" iz ____, o preparatu u vidu mutne viskozne tečnosti, žute boje, karakterističnog mirisa na limun, sa sastavom bliže opisanim u obrazloženju tog rešenja, koju je nakon izvršene hemijsko-tehnološke analize, a u skladu sa odredbama Zakona o Carinskoj tarifi, Komentaru Carinske tarife uz tarifni broj 21.06, naimenovanju i nomenklaturnoj podeli ovog tarifnog broja, te Klasifikacionog mišljenja Svetske carinske organizacije o svrstavanju ovakve vrste robe (koje je važno u momentu carinjenja predmetne robe), svrstao u tarifni stav 2106.90 00 90 Carinske tarife kao "prehrambeni proizvodi na drugom mestu nepomenuti: ostalo: ostalo", ocenjujući pri tom kao pravilnu odluku prvostepenog organa kojom je ista roba konačno svrstana u odgovarajuće tarifne stavove Carinske tarife, te tužilac obavezan na plaćanje manje obračunate carine.

Postupajući na napred navedeni način, te dajući činjeničnu osnovu za odluku koja je doneta u dispozitivu osporenog rešenja, sa pozivanjem na dokaze koji se nalaze u spisima ovog predmeta, kao i razloge koji su bili odlučni pri oceni tih dokaza, tuženi organ je, po oceni Vrhovnog suda Srbije, postupio u potpunosti u skladu sa nalogom datim napred navedenom presudom Vrhovnog suda Srbije.

Kod ovakvog stanja stvari, Vrhovni sud Srbije nalazi da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca. Ovo zbog toga što je, prema stanju u spisima predmeta, tuženi organ u postupku u kojem nije bilo povreda pravila postupka, na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno primenio materijalno pravo te doneo pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku, postupajući pri tome u skladu sa odredbom člana 61. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), a kojom odredbom se inače precizira sadržaj Načela obaveznosti utvrđenog u članu 4. istog Zakona, pri čemu obaveznost postupanja po presudama donesenim u upravnim sporovima ne znači samo obavezu nadležnog organa da presudu kojom je osporeni akt poništen izvrši tako što će umesto poništenog akta doneti drugi, već upravo znači obavezu da novi upravni akt nadležni organ donese u svemu prema pravnom shvatanju suda i primedbama suda u pogledu postupka, a što je u predmetnom slučaju i učinjeno.

Sud je naročito cenio navode tužbe kojima se ukazuje da tužiocu nije omogućeno učešće u postupku, odnosno da mu nije data mogućnost da se izjasni o činjenicama i okolnostima koje su od značaja za donošenje rešenja, pa nalazi da isti nisu osnovani, s obzirom na to da se u spisima predmeta nalazi zapisnik o uzetim uzorcima br. 149/03 od 06.05.2003. godine, iz koga se vidi da je uzimanju uzoraka prisustvovao ovlašćeni zastupnik tužioca i podnosilac isprave "JCI špedicija" "JUCAN" DOO Beograd, a koji je iste primio i potpisao, pri čemu tužilac u predmetnoj žalbi i nije iznosio primedbe u vezi sa postupkom uzorkovanja robe, već samo u pogledu pravilnog svrstavanja predmetne robe po Zakonu o carinskoj tarifi, a koje navode je tuženi organ cenio osporenim rešenjem.

Sa napred navedenog, Vrhovni sud Srbije nalazi da navodi tužbe nisu osnovani, s obzirom na to da tužilac nije naveo okolnosti ili dokaze koji nisu cenjeni u upravnom postupku a bili bi od uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari.

U skladu sa svim napred navedenim, Vrhovni sud Srbije je našao da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, pa je primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 18.01.2007. godine, U. 5433/05

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otp Ivanka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ